

ρίχτερ

ρίχτερ, το, άκλ. ουσ. [<αγγλ. Richter, από το όν. του Αμερικανού σεισμολόγου Charles F. Richter], το ρίχτερ·

- *χορεύω στους ρυθμούς των ρίχτερ*, ταρακουνιέμαι από σεισμικές δονήσεις: «κοντά στα ξημερώματα, όλη η περιοχή χόρεψε στους ρυθμούς των ρίχτερ».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας